

[Miljøministeren]

var anden runde af høringen. Efter at der havde været en ordinær høring, valgte vi at ændre forslaget, fordi vi rettede os efter en række af de ideer, der var kommet frem. Vi var jo ikke forpligtet til det, men af høflighed, venlighed, saglig interesse sendte vi det til en fornyet høring, som også gav anledning til en fornyet reaktion hos de særligt interesserede, i dette tilfælde altså branchen. Det har man for sin godhed, at man skal skældes ud, når man hører ikke bare én, men to gange.

Under udvalgsarbejdet får vi lejlighed til at drøfte disse ting nærmere. Hr. Aage Brusgaard har også bebudet en række spørgsmål, og så snart vi får dem over, skal vi sørge for, at de bliver ordentligt behandlet.

Hr. Aage Brusgaard gør til sidst i sit indlæg opmærksom på, at der mange gange arbejdes under meget hårde betingelser i denne branche. Det har vi fuld forståelse for, og der er ingen nedvurdering af branchen i nogen af bemærkningerne eller indlæggene, og der ligger bestemt ikke nogen underkendelse af værdien af det arbejde, der gøres, men jeg tror, at også hr. Aage Brusgaard fra sin virksomhed i Morsø Kommunalbestyrelse og i Viborg Amtsråd plus de erfaringer, han har indhøstet andre steder fra, vil indrømme, at det heller ikke er en branche, hvor samtlige virksomheder altid er hævet over kritik, hvis jeg nu skal sige det meget, meget venligt. Det er vist en branche, der undertiden tiltrækker sådanne folk, at en sikkerhedsstillelse kan være på sin plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om Den Grønne Fond.

Af miljøministeren (Svend Auken).
 (Fremsat 20/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lise Hækkerup (S):**

Det foreliggende lovforslag er en cadeau til de mange enkeltpersoner og organisationer, der på eget initiativ gennem deres livsstil har gjort noget for at forbedre miljøet. Masser af initiativer er allerede taget, men hidtil ofte for folks egen regning.

Men egen regning alene gør ingen grøn sommer. Der skal offentlig støtte til, hvis de økologiske tanker virkelig skal nyde fremme. Med den foreslåede fond skabes der nu yderligere muligheder for at fremme de økologiske tankegange og den økologiske livsstil, idet der nu kan søges om tilskud til enkelte projekter.

I takt med at de grønne afgifter gradvis vil stige – og det synes jeg er en helt rigtig politik, hvis man virkelig vil opnå et bedre miljø – tror jeg, behovet for en sådan fond yderligere vil vise sig, så andre grupper end dem, der hidtil har gået i spidsen, også vil vise interesse for livsstilsændringer.

På længere sigt mener jeg også, at der er en sidegevinst ved lovforslaget, idet jeg tror, at der vil blive oprettet en hel masse ekstra arbejdspladser.

Vi kan i Socialdemokratiet naturligvis støtte forslaget, da de tankegange, der lå bag vores ideer om en byøkologisk handlingsplan, stemmer overens med de intentioner, der ligger i dette forslag. Af samme grund imødeser vi også med spænding den betænkning fra det rådgivende udvalg om byøkologi, der ifølge bemærkningerne skulle foreligge til februar.

Jens Jørgensen (KF):

Der findes i en litterær sammenhæng en person, der får røde knopper, når han hører om degne. Jeg har det lidt på samme måde, når jeg hører om offentlige fonde. Det er normalt ikke noget, jeg bryder mig så meget om, selv om jeg godt nok har hæftet mig ved første spalte på